

[Finansministeren]

år, da regeringen umiddelbart efter sin tiltræden lagde et meget stort antal ændringsforslag frem for udvalget.

Jeg takker for det grundige arbejde, der er gjort. Det er ofte kompliceret og besværligt. Det er det også i år, fordi der til gengæld fra de øvrige partiers side er stillet et stort antal ændringsforslag, og vi skal stemme om mange af disse ændringsforslag, når denne debat er afsluttet.

Finansloven er som bekendt et helt centralt element i vores politiske system, og den gennemarbejdning, der har fundet sted forud for afstemningen i dag, har derfor nødvendigvis været omfattende, ligesom den er uundgåelig og nødvendig for vort folkestyres funktionsevne.

Jeg vil gerne på regeringens vegne sige, at vi har tillid til, at afstemningerne om ændringsforslagene alt i alt vil få et resultat, der er acceptabelt for regeringen, og vi håber naturligvis, at dette resultat senere bliver bekræftet ved vedtagelsen af det samlede finanslovsforslag.

Jeg skal ikke i dag bevæge mig meget ind på de mere generelle økonomiske betragtninger, der kan anlægges vedrørende statsfinansernes udvikling, men dog gøre en enkelt bemærkning om, hvorfor vi finder, at resultatet efter afstemningerne om ændringsforslagene vil være acceptabelt.

Det gør vi, fordi det forslag, regeringen lagde frem for folketinget, plus de ændringsforslag, vi senere har stillet, ved den endelige vedtagelse vil indebære, at de samlede udgifter i 1984 vil blive på knap 188 mia kr., medens indtægterne vil andrage knap 130 mia, hvilket betyder, at underskuddet i 1984 på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet vil udgøre omkring 58 mia kr. eller ca. 1 mia kr. mindre end skønnet, da vi fremlagde selve finanslovsforslaget i august måned i år. Der er altså siden fremsættelsen af hovedforslaget sket en yderligere reduktion af underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 1 mia kr.

Vi mener også, at resultatet er acceptabelt, fordi underskuddet i 1984 med dette forslag vil blive mindre end det underskud, vi forventer for 1983. I 1983 skønner vi på nuværende tidspunkt at underskuddet vil blive omkring 59,5 mia kr., i 1984 omkring 1 mia kr. mindre.

Dermed har vi nået et finanslovsresultat, der opfylder nogle af de helt centrale målsætninger, regeringen præsenterede for folketinget, da vi fremsatte finanslovsforslaget i august måned.

Jeg skal i morgen vende tilbage til de mere generelle betragtninger og her koncentrere mig om de ændringsforslag, som præger billedet i dag.

Jeg vil først godt kort opsummere de besparelser og merindtægter, som nu er endeligt udmøntet, og som bidrager til, at vi når de stillede mål.

For det første – det lægger vi selvfølgelig vægt på – er en stor del af de budgetforbedringer vedrørende statsvirksomhederne og de enkelte ministerområders rammeudgifter, som vi præsenterede på det oprindelige finanslovsforslag, blevet fastholdt. Det betyder sammen med reservebesparelser på omkring 1,3 mia kr. ganske væsentlige budgetforbedringer, som folketinget altså accepterer.

For det andet skete der i september, en måned efter finanslovsforslagets fremsættelse, det, at et flertal i folketinget definitivt vedtog reduktionen af de kommunale bloktilskud for 1984 med 1.350 mill. kr.

For det tredje gav aftalen i slutningen af oktober mellem regeringen, fremskridtspartiet og det radikale venstre jo også meget betydelige budgetforbedringer svarende til ca. 5,5 mia kr. Endelig blev regeringen i forrige uge som bekendt enig med det radikale venstre om dette partis tilslutning til yderligere ændringsforslag fra regeringens side, som har en værdi af godt 2 mia kr. Det er klart, at for enkelte af disse forslags vedkommende står der stadig en definitiv udmøntning tilbage.

Hr. Camre stillede ved debattens indledning et lille spørgsmål – det blev også nævnt fra anden side – om, hvordan nu disse budgetreguleringskonti skulle udmøntes. Jeg vil godt som svar herpå sige følgende: for det første vil man bemærke, at der ikke i finanslovsforslaget for 1984 er nogen selvstændig lovreserve. Det er noget nyt. Det hænger sammen med, at de enkelte ministre må være i stand til over kompenserende besparelser på deres egne konti at finansiere eventuel ny lovgivning. Derfor kan man på en række ministerparagraffer i finanslovsforslaget se, at der er opført særskilte budgetreguleringskonti. Det kan man se på kulturministerens om-